

РЕШЕНИЕ

№ 2657

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **648** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е с правно основание чл.83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/ във връзка с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от В. Г. Ч. чрез процесуалния му представител адв.Б. против Отказ за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие вх.№ 227000-18931/30.12.22г. на началника на 03 РУ СДВР.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на отказа; жалбоподателят намира, че са били налице всички изисквания на специалния закон ЗОБВВПИ, като той самият отговаря на всички предвидени в чл.58, ал.1 от закона предпоставки; налице е съществуваща както потенциална, така и реална опасност срещу живота, здравето и собствеността му и неговото семейство, предвид притежаваната собственост, развиваната търговска дейност, налагаща му да се движи в район с висока престъпност със сериозна сума пари (описан е районът на [улица], С., където е офисът на дружеството, притежавано от жалбоподателя). Посочен е конкретен случай на посегателство с цел грабеж в този район, на който жалбоподателят е станал свидетел. Моли се за отмяна на постановения отказ и заплащане на направените разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа

жалбата, искането за отмяна на процесния акт и присъждане на разноски. Ответникът по жалбата - началник Трето РУ СДВР се представлява от юр.к.А., която моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В депозираните писмени бележки развива съображения за спазена форма, компетентност на автора на оспорения акт, съблюдаване на процесуалноправните правила при издаването му и съответствие с материалния закон. Посочва, че фактическите обстоятелства, изложени в заявлението на жалбоподателя, както и тези, посочени във възражението му по чл.34, ал.3 от АПК не водят до извод за съществуваща реална непосредствена заплаха за живота, здравето и личната неприкосновеност на жалбоподателя.

Като прецени допустимостта на жалбата, наведените в нея основания за оспорване и извърши цялостна проверка на законосъобразността на административния акт с оглед разпоредбата на чл.168 от АПК, съдът приема за установено следното:

Жалбоподателя е подал заявление вх.№ 136700-2320 от 24.11.22 г. с искане за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие до началника на Трето районно управление при СДВР, като е посочил, че оръжието му е необходимо за самоотбрана и лична негова защита и на семейството му от непосредствени злоумишлени противоправни действия. Към искането са приложени документите, необходими за провеждане на процедурата пред административния орган по издаване/отказ за издаване на исканото разрешение.

След извършена проверка по преписката с писмо рег. №227000-18216 от 14.12.2022г. на началника на Трето РУ СДВР жалбоподателят е уведомен, че в искането си не е посочил основателна причина за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие на основание чл.76, ал.3, т.3 от ЗОБВВПИ, поради което започва процедура по издаване на отказ за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси съгл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ. На основание чл.34, ал.3 от АПК в предоставения му седмодневен срок за възражение жалбоподателят направил съответното, позовавайки се на чл.32, ал.1 от Конституцията- неприкосновеността на личния живот на гражданите, правото на защита срещу незаконна намеса в личния и семеен живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име. Посочил, че евентуалният отказ за разрешение за придобиване на оръжия ще ограничи това негово право и ще постави под въпрос равенството на всички граждани пред закона, така както е прокламирано в чл.6, ал.2 от Конституцията, както и ще го постави в неравно положение спрямо гражданите, на които е издадено такова разрешение.

След запознаване с представените доказателства по преписката началникът на Трето РУ е издал обжалвания в настоящото производство административен акт, с който е отказал издаването на разрешение за придобиване чрез закупуване на един брой късоцевно огнестрелно оръжие, на основание чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ.

По делото е представена преписката, образувана в Трето РУ СДВР по издаване на обжалвания отказ, както и приобщените в хода на съдебното дирене представени от жалбоподателя писмени доказателства- удостоверение изх.№ 20230106154256 от 06.01.2023 на АВ относно притежавано от жалбоподателя дружество в съсобственост, 2 бр. нотариални актове за негова собственост, договор за наем на недв. имот от 28.07.2008г., удостоверение за семейно положение от 06.01.2023г., два броя свидетелства за регистрация на МПС, собственост на жалбоподателя, както и снимки

на тунела в близост до работата на жалбоподателя, където той е станал свидетел на посоченото в жалбата посегателство.

При съвкупна преценка на събраните доказателства съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която оспореният административен акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси е издаден от материално и териториално компетентен административен орган. Съгласно чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ, началникът на РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението. Сред изброените в чл.83, ал.1 от закона норми са и тези на чл.76, ал.3-7, регламентиращи реда за подаване на заявления за придобиване на огнестрелни оръжия от български граждани. С оглед местонахождението на постоянния адрес на заявителя в [населено място], обслужвания район от Трето РУ СДВР и съгласно чл.76, ал.1 от ЗОБВВПИ началникът на това районно управление е компетентен да се произнесе по искането на жалбоподателя Ч. за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпаси към него.

Отказът съдържа необходимите мотиви от фактическо и правно естество, от които е несъмнен изводът на административния орган, че заявлението, както и депозираното впоследствие възражение не разкриват по категоричен начин необходимостта от носене на лично огнестрелно оръжие.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 3, т. 10 ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране.

При така установените законови предпоставки, преценката за наличие или липса на обстоятелства, установяващи необходимостта от боравене с огнестрелно оръжие е въпрос за законосъобразността на акта и правилно е прието, че лицето не е обосновало и от данните по преписката не се установява необходимост от носене на огнестрелно оръжие. При липсата на данни за конкретна или потенциална опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на жалбоподателя, не е обоснована необходимост от извършване на дейността с цел самоотбрана. В тежест на инициралото производството лице е да докаже нуждата от извършване на съответната дейност по ЗОБВВПИ, а при данните по преписката и въз основа на приобщените писмени доказателства изводът, че не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на позитивен (облагоприятстващ) административен акт по искането на Ч., е законосъобразен.

Фактите, че жалбоподателят е съсобственик в търговско дружество, пренася парични суми, притежава движимо и недвижимо имущество, сами по себе си не се

приравняват на причина, която по несъмнен и безспорен начин да обуславя необходимостта от разрешението. Обстоятелствата, свързани със семейното положение, имотно състояние, трудова заетост и начин на живот на заявителя, не попадат в конкретна хипотеза от обхвата на специалния закон, доколкото разрешителният режим изисква установяване на категорична необходимост от носене на оръжие към момента на упражняване на признатото с този нормативен акт субективно право. Конкретния случай, на който жалбоподателят твърди да е станал свидетел, също не води до извод за застрашеност на аспекти от живота и дейността на жалбоподателя в степен, която основателно и по несъмнен начин да обоснове необходимост от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. Заплахата от действия с такъв характер съществува хипотетично за всеки гражданин на страната и разширителното тълкуване на необходимостта да се притежава оръжие като необходимост за предотвратяване на бъдещи несигурни събития, би довело до издаване на разрешение практически на всеки и би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона за установяване на основателността на искането за дейностите с огнестрелно оръжие и целта на самия разрешителен режим.

В случай на необходимост от носене на оръжие от г-н Ч. във връзка с работата му, която се сочи като една от причините за издаване на исканото разрешение, то същото следва да му бъде зачислено по друг ред, съгласно разпоредбата на чл. 94, ал. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2 ЗОБВВПИ.

По тези съображения съдът намира, че оспореният отказ е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и с оглед направеното искане от ответника, жалбоподателят (на основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 144 АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК) следва да заплати на ответната страна направените по делото разности-юрисконсулско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от тези мотиви и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Ч. ЕГН [ЕГН] против Отказ за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие вх.№ 227000-18931/30.12.22г. на началника на 03 РУ СДВР.

ОСЪЖДА В. Г. Ч. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разности в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаване на страните пред ВАС.